

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ
2008-2009

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
&
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΧΩΡΟΣ

Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας
Μελισσιάτικα, 385 00 Βόλος

**On line παρακολούθηση και συμμετοχή στις συνεδρίες
και τις εκδηλώσεις της 'Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών:**

www.acadimia.gr

www.imdradio.gr

(μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού

«'Ορθόδοξη Μαρτυρία», 104 FM στο Internet)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τηλ.: 24210-93572 έως 93573

Fax: 24210-77115

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 38001 Βόλος

www.acadimia.gr

e-mail: info@acadimia.gr

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

ΝΙΚΟΣ ΑΣΠΡΟΥΛΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΙΤΣΗ

ΟΛΓΑ ΓΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΑΣΩ ΓΩΓΟΥ

ΠΗΓΗ ΚΑΖΛΑΡΗ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΡΚΑΛΑ-ΖΟΡΜΠΑ

ΕΛΕΝΗ ΚΑΣΣΕΛΟΥΡΗ-ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΠΑΡΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΦΑΝΑΡΑΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΚΛΑΙΡΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

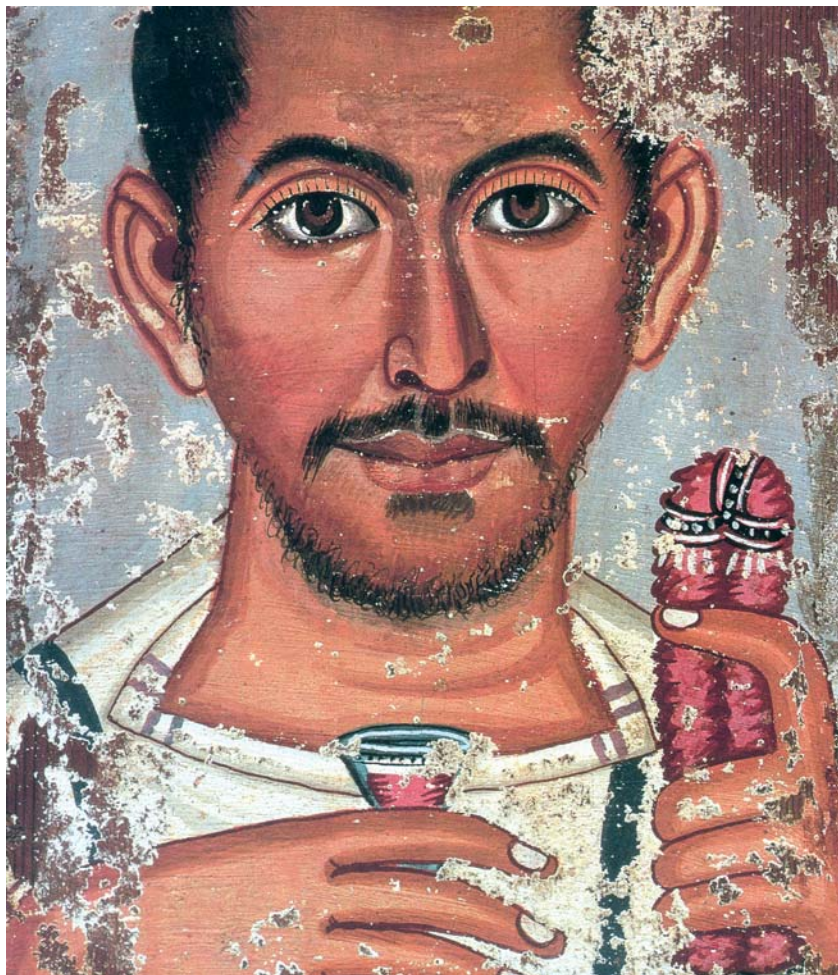
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΡΙΣΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΝΙΚΟΣ ΒΑΡΑΛΗΣ

ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΠΡΑΞΗ

της 'Αστικής μη Κερδοσκοπικής μη Κυβερνητικής 'Εταιρείας
«'Ακαδημία Δημητριάδος»

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα εἶχε ἐξ ἀρχῆς στέρερη τὴ συνείδηση ὅτι ζεῖ καὶ πορεύεται στὸν κόσμον, ἀλλὰ ὅτι δὲν ἀποτελεῖ δημιούργημα αὐτοῦ τοῦ κόσμου (ἐν τῷ κόσμῳ ἀλλ' οὐχ' ἐκ τοῦ κόσμου). Τὸ ἐσχατολογικὸ καὶ εὐχαριστιακὸ εἶναι τῆς Ἐκκλησίας προσδίδει ἕναν ἀντινομικὸ χαρακτήρα στὴν ταυτότητά της: ἐνῶ σχετίζεται μὲ τὸν ἐκάστοτε

άνθρώπινο πολιτισμό, διατηρώντας την ἐγκόσμια καὶ σαρκωτικὴ προοπτικὴ τῆς, δὲν διολισθαίνει ἐν τούτοις στὴν ταύτιση μὲ ἓνα ἱστορικὸ σχῆμα καὶ στὸν συσχηματισμὸ τῆς μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ὑπῆρξαν, στὴ δισχιλιετῆ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴ σχέση τῆς πρὸς τὸ ἑκάστοτε πολιτιστικὸ μὀρφωμα, πολλὲς περιπτώσεις ὄχι μόνο σύγχυσης κριτηρίων ἀλλὰ καὶ πλήρους ταύτισης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος μὲ συγκεκριμένες, πράγματι πολὺ ὑψηλὲς κατὰ τὰ ἄλλα, πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις τῆς ἀνθρώπινης δημιουργικότητας (βλ. Βυζάντιο). Ἐν προκειμένῳ, τὸ ζήτημα τῆς σχέσης Ἑλληνισμοῦ (πολιτισμοῦ) καὶ Χριστιανισμοῦ (Εὐαγγελίου) ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικότερο παράδειγμα γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἀντιμετωπίζει σήμερα τὴ σχέση τῆς μὲ τὸν μεταμοντέρνο κόσμο.

Στὴ συνάντηση αὐτὴ μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ πολιτισμοῦ, Εὐαγγελίου καὶ πολιτισμοῦ, τίθεται ἐπὶ τάπητος τὸ καίριο ζήτημα γιὰ τοὺς ὄρους συσχέτισης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος μὲ τὴν πολιτισμικὴ δημιουργία. Ἡ Ἐκκλησία ὄντας μιὰ κοινότητα ποὺ ζεῖ ἐν τῷ κόσμῳ, ἐπιθυμεῖ νὰ ἀξιοποιήσει κάθε μέσο προκειμένου νὰ ἐπιτύχει τὸν εὐαγγελισμό καὶ τὴν μεταμόρφωση τοῦ κόσμου. Στὴν προοπτικὴ αὐτὴ ὁ πολιτισμὸς ἀποτελεῖ τὸν «τόπο» φανέρωσης τῆς ἀλήθειας, τὸ «ἐργαλεῖο» γιὰ τὴν «καιρικὴ» ἔκφραση τῆς ἐσχατολογικῆς καὶ θεολογικῆς αὐτοσυνειδησίας τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸ τὸ μοντέλο τῆς σχέσης Ἐκκλησίας καὶ πολιτισμοῦ ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὴ Σάρκωση φαίνεται ὅτι ἀναποκρίνεται στὴν ἀσύμμετρη ἐκδοχὴ τῆς χαλκηδόνιας Χριστολογίας, ὅπου τὸν καθοριστικὸ ρόλο διαδραματίζει ἡ ὑπόσταση τοῦ Λόγου. Ἄλλωστε σὲ καμμιά περίπτωση δὲν πρέπει νὰ λησμονεῖται ὅτι τὸ ἔσχατο κριτήριο τῆς ἀλήθειας τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ θεάνθρωπος Χριστός. Σὲ ἀντίθετη περίπτωση ἡ Ἐκκλησία αὐτοκατανοεῖται καὶ πολιτεύεται ὡς κιβωτὸς σωτηρίας ἐθνικῶν, φυλετικῶν ἢ πολιτιστικῶν ἰδανικῶν ἢ ἀκόμη ὡς σωματεῖο διεκπεραίωσης ἀτομικῶν ψυχολογικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ του. Ἡ ἐκκοσμίκευση (μὲ τὴ θεολογικὴ ἔννοια τοῦ ὄρου) γίνεται τότε ὁ διαρκὴς πειρασμὸς τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς ἡ τελευταία παύει νὰ ζεῖ προληπτικὰ καὶ ζωντανὰ τὴν ἐσχατολογικὴ ἀναμονὴ τῆς ἐρχόμενης Βασιλείας, καθὼς

έγκλωβίζεται στην αὐτάρκεια τῶν πολιτιστικῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος (λ.χ. ἑλληνικὴ γλῶσσα) καὶ ἐπιδιώκει νὰ νεκραναστήσει μὲ κάθε τρόπο ἓνα ἕτεροχρονισμένο κοσμοεἶδωλο (λ.χ. τὸ μεσαιωνικό).

Ἡ Ἐκκλησία, ὅμως, καλεῖται διαρκῶς σὲ ἓνα εἶδος σχοινοβασίας ἀνάμεσα στὸν πειρασμὸ τῆς ταύτισης μὲ ἓνα πολιτιστικὸ μὀρφωμα καὶ στὴν τάση φυγῆς ἢ ριζικῆς ἀπομάκρυνσης ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ τὸν πολιτισμὸ. Ἡ Ἐκκλησία καλεῖται νὰ σαρκώνει ξανὰ καὶ ξανὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ στὸν ἐκάστοτε «καιρὸ», σὺν ἐκάστοτε καὶ ἐκασταχοῦ ἱστορικές, κοινωνικές καὶ πολιτισμικές συνθήκες. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐκάστοτε σάρκωση καὶ ἐπικαιροποίηση τοῦ Εὐαγγελίου ἀποτελεῖ τὸν θεμελιώδη ἄξονα ὅπου δοκιμάζεται τὸ μοντέλον τῆς συμπλοκῆς Ἐκκλησίας καὶ πολιτισμοῦ. Δὲν πρέπει νὰ λησμονεῖται ὅτι βασικὴ ἐπιδίωξις τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ σωτηρία καὶ μεταμόρφωσις τοῦ κόσμου, ἡ νίκη καὶ ὑπέρβασις τοῦ θανάτου. Ὁ δὲ ἐγκεντρισμὸς (inculturation) στὸν ἐκάστοτε πολιτισμὸν πρέπει νὰ στοχεύει στὴν κατεύθυνση ἀκριβῶς τῆς ἀνακαινίσεως τῆς κτίσεως. Καὶ ἐδῶ ἡ θεολογία, ὡς ἡ προφητικὴ συνείδησις τῆς Ἐκκλησίας, ὑπερβαίνοντας τὸν κίνδυνον νὰ μετατραπῆ σὲ μιὰ μεταφυσικὴ θεωρητικολογία ἢ σὲ μιὰ θεία ἀρχαιολογία, ὀφείλει νὰ διαδραματίζει ἀποφασιστικὸν ρόλον στὴ διαμόρφωσιν τοῦ ἀναγκαίου πλαισίου, ὅπου θὰ τεθοῦν τὰ κριτήρια καὶ οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν ὑγιῆ συνάντησιν τοῦ Εὐαγγελίου μὲ τὴν πολιτιστικὴν δημιουργία.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ θεωρητικὸν πλαίσιον προκύπτουν ποικίλα, ἀποφασιστικῆς σημασίας ἐρωτήματα. Ποιὰ ἡ σχέση Εὐαγγελίου καὶ πολιτισμοῦ, λατρείας καὶ πολιτισμοῦ, θεολογικῆς γλώσσας καὶ πολιτισμοῦ, Ἱεραποστολῆς, τοπικῶν παραδόσεων καὶ πολιτισμοῦ; Εἶναι λ.χ. δυνατὴ ἡ ἀναγγελία τοῦ χριστιανικοῦ Εὐαγγελίου, ἀνεξάρτητα καὶ ἄσχετα ἀπὸ τὸ ἐκάστοτε ἱστορικὸν καὶ πολιτιστικὸν περιβάλλον; Ἄλλὰ, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην, πόσον θεμιτὴ εἶναι θεολογικὰ ἡ ταύτισις τῆς Ἐκκλησίας μὲ κάποιον συγκεκριμένον ἱστορικὸν πολιτισμὸν (π.χ. Ἑλληνισμὸς), ἡ ἐργαλειοποίηση τῆς θεολογίας καὶ ἡ ὑποταγὴ τῆς στὴν ἱστορία, τὸ ἔθνος, τὸν πολιτισμὸν; Καὶ ἂν σὲ ἄλλες χριστιανικές –ἢ καὶ εὐρύτερα θρησκευτικές– παραδόσεις,

προβάλλει έπιτακτικά σήμερα τὸ αἴτημα τοῦ ἐγκεντρισμοῦ σὲ ἕναν συγκεκριμένο πολιτισμὸ (inculturation), μήπως στὴν περίπτωση τῶν ὀρθόδοξων λαῶν, μὲ τὸν γνωστὸ στενότητα –ἕως ταυτίσεως ὀρισμένες φορές– σύνδεσμο Ἐκκλησίας καὶ ἔθνους, Ἐκκλησίας καὶ τοπικῶν παραδόσεων, αὐτὸ ποὺ χρειάζεται ἐπιγόντως εἶναι μίᾳ ἀποδέσμευση ἀπὸ τοὺς συγκεκριμένους πολιτισμοὺς καὶ τὶς τοπικὲς παραδόσεις (deculturation); Εἶναι ἀναγκαία σήμερα καὶ στὸν ὀρθόδοξο χῶρο μίᾳ θεολογία τοῦ πολιτισμοῦ; Τελικὰ ποιά ὀφείλει νὰ εἶναι σ’ αὐτὴ τὴν προοπτικὴ ἡ σχέση Ἱστορίας καὶ Ἑσχατολογίας στὸ πεδίο τῆς ἐκκλησιολογίας εἰδικότερα; Δικαιώνεται ἕνα μοντέλο θεολογίας ποὺ ἔχει ὡς ἀφετηρία τὸν ἀρχαιολογικὸ φορμαλισμὸ τοῦ παρελθόντος ἢ μήπως προκύπτει ἡ ἀνάγκη γιὰ μίᾳ θεολογία ποὺ θὰ σαρκώνεται διαρκῶς στὶς ρεαλιστικὲς ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸν χριστολογικὸ κενωτικὸ τρόπο;

Μὲ αὐτὴν τὴν προβληματικὴ καὶ τὰ παραπάνω ἐρωτήματα θὰ ἀσχοληθεῖ ἡ Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν στὸ Διεθνὲς Συνέδριο ποὺ θὰ διοργανώσει στὶς 7-10 Μαΐου στὸ Βόλο μὲ θέμα: «Ἐκκλησία καὶ Πολιτισμός». Παράλληλα ἡ Ἀκαδημία θὰ διοργανώσει κατὰ τὴν περίοδο Φεβρουαρίου-Μαΐου 2009 σειρά ἐκδηλώσεων, συνεδρίων καὶ σεμιναρίων μὲ θέματα ὅπως: «Ὁ Νέος Συναξαριστὴς τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας», «Ἡ ἐπιστροφή τῆς θρησκείας καὶ ἡ θέση της στὸν δημόσιο χῶρο», «Ἡ θεολογία τῆς εἰρήνης στὴν Ὀρθοδοξία», «Ζητήματα ἀνανέωσης καὶ μεταρρύθμισης», «Βιβλικὴ θεολογία τῆς ἀπελευθέρωσης, πατερικὴ θεολογία καὶ ἀμφιθυμίες τῆς νεωτερικότητας», κ.ἄ.

1

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΤΟΜΟΥ:

Ἐναταράξεις στὴ Μεταπολεμικὴ Θεολογία. Ἡ «Θεολογία τοῦ ᾽60»

(Συνέδριο τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν
σὲ συνεργασία μὲ τὸ περιοδικὸ *Σύναξη*),
Ἐκδόσεις Ἰνδικτος, Ἀθήνα, 2009

Τὸ βιβλίο παρουσιάζουν:

ΝΙΚΟΣ ΜΟΥΖΕΛΗΣ – Ὁμ. Καθηγητῆς τοῦ *London School of Economics*

ΠΕΤΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ – Καθηγητῆς καὶ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος
Θεολογίας ΑΠΘ

π. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΚΑΝΑΣ – Θεολόγος, Μηχανολόγος Μηχανικὸς ΕΜΠ,
Ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Μελετίου Σεπολίων

Προλόγισμα-Συντονισμός:

ΘΑΝΑΣΗΣ Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ – Δρ Θεολογίας, Ἀρχισυντάκτης
τοῦ περιοδικοῦ *Σύναξη*

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ – Δρ Θεολογίας, Συντονιστῆς τῆς Ἀκαδημίας
Θεολογικῶν Σπουδῶν

**Παρασκευὴ 20 Φεβρουαρίου 2009, 6:00 μ.μ.,
Βιβλιοπωλεῖο Ἰανός, Σταδίου 24, Ἀθήνα**

2

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ:

Νέου Συναξαριστῆ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

ὑπὸ Μακαρίου Ἱερομονάχου Σιμωνοπετρίτου
σὲ εἰκονογράφηση Πέρη Ἱερεμιάδη (†) καὶ Μάρκου Καμπάνη
Ἐκδόσεις Ἰνδικτος, Ἀθήνα, 2004-2009, τόμοι 1-12

Στην έκδήλωση-στρογγυλη τράπεζα συμμετέχουν:

Γέρων ΕΛΙΣΑΙΟΣ – Καθηγούμενος τῆς Ι. Μονῆς Σίμωνος Πέτρας

Ἁγίου Ὁρους

Ἱερομόναχος ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΗΣ

ΠΑΝΑΠΩΤΗΣ ΒΟΛΑΚΗΣ – Master Ἀγιολογίας, ὑπ. Διδάκτωρ Θεολογικῆς Σχολῆς ΑΠΘ

Σάββατο 21 Φεβρουαρίου 2009, 7:00 μ.μ.,

Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας (Μελισσιάτικα)

3

Ἡ θέση τῆς θρησκείας στὸν δημόσιο χῶρο

(Στρογγυλη Τράπεζα)

Συμμετέχουν:

KEVIN FEATHERSTONE – Καθηγητῆς καὶ Διευθυντῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Παρατηρητηρίου τοῦ London School of Economics

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ – Καθηγητῆς Νομικῆς Σχολῆς ΑΠΘ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΤΟΛΙΑΣ – Δρ Συνταγματικοῦ Δικαίου, Νομάρχης Μαγνησίας

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ – Δρ Θεολογίας, Συντονιστῆς τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν

Συντονισμός:

ΝΙΚΟΣ ΜΟΥΖΕΛΗΣ – Ὁμ. Καθηγητῆς τοῦ London School of Economics

Δευτέρα 16 Μαρτίου 7:30 μ.μ.,

Αἴθουσα FORUM (Δεληγιώργη 9, Βόλος)

Ἡ έκδήλωση διοργανώνεται σὲ συνεργασία μὲ τὴν ἑφημερίδα

Ἡ Θεσσαλία καὶ τὴ Νομαρχιακὴ Αὐτοδιοίκηση Μαγνησίας.

1 Πρὸς μιὰ Οἰκουμενικὴ Διακήρυξη γιὰ τὴν Εἰρήνη καὶ τὴν Καταλλαγὴ. Μιὰ Ὁρθόδοξη Συμβολή

Ἡμερίδα, Σάββατο 28 Μαρτίου 2009

Ἡ Ἡμερίδα μὲ θέμα τὴ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας στὴ διαμόρφωση σχέσεων εἰρήνης καὶ καταλλαγῆς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, τῶν λαῶν καὶ σύνολης τῆς κτίσης, διοργανώνεται ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν στὸ πλαίσιο τοῦ Προγράμματος τοῦ ΠΣΕ: «Δεκαετία γιὰ τὴν Ὑπέρβαση τῆς Βίας (2001-2010)». Οἱ κατὰ τόπους Ἐκκλησίες, πιστὲς στὸ ὄραμα καὶ τὴ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος «ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφ. 2, 14), καλοῦνται νὰ συντάξουν μιὰ Διακήρυξη γιὰ τὴν Εἰρήνη, ἡ ὁποία θὰ περιλαμβάνει τὸ ὄραμα, τὶς πρωτοβουλίες καὶ τὶς δράσεις τους γιὰ τὴν ὑπέρβαση κάθε μορφῆς βίας καὶ τὴ μεταμόρφωση τοῦ κόσμου σὲ κοινωνία σεβασμοῦ, ἀλληλεγγύης, ἀρμονικῆς συνύπαρξης καὶ ἀγάπης.

**Ἐναρξη: Σάββατο 28 Μαρτίου 2009, 10:30 π.μ.,
Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας (Μελισσιάτικα)**

Ὁμιλητές:

**ΔΡ ΕΛΕΝΗ ΚΑΣΣΕΛΟΥΡΗ-ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ – Συνεργάτης τῆς
Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν**

**Γιατί ἡ εἰρήνη ἀποτελεῖ προτεραιότητα γιὰ τὶς
Ἐκκλησίες καὶ τὶς κοινωνίες σήμερα;**

ΔΡ ΣΤΕΛΙΟΣ ΤΣΟΜΠΑΝΙΔΗΣ – Λέκτωρ Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ
**Οι Έκκλησίες σε αναζήτηση μιᾶς «δίκαιης ειρήνης»
σε εποχή παγκοσμιοποίησης**

ΔΡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΡΡΑΣ – Λέκτωρ Θεολογικής Σχολής Ἀθηνῶν
**«Ειρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν» (Ἰω. 14, 27).
Χρήσεις, ἀποχρώσεις καὶ διαστάσεις τοῦ ὄρου «εἰρήνη»
κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ**

ΝΙΚΟΣ ΑΣΠΡΟΥΛΗΣ – Master Θεολογίας, Συνεργάτης τῆς Ἀκαδημίας
Θεολογικῶν Σπουδῶν
**Θεμελιακὲς προϋποθέσεις γιὰ μιὰ (ὀρθόδοξη) θεολογία
τῆς καταλλαγῆς**

ΔΡ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΖΙΑΚΑ – Λέκτωρ Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ
**Ἡ Ὑπέρβαση τῆς Βίας καὶ ἡ Κατίσχυση τῆς Εἰρήνης.
Κοινὴ ἀναφορὰ καὶ ἐπιταγὴ στὸν Διαθρησκειακὸ διάλογο
καὶ στὰ εὐρωπαϊκὰ προγράμματα σπουδῶν**

2

Ζητήματα ανανέωσης καὶ μεταρρύθμισης

Σεμινάριο καὶ Στρόγγυλη Τράπεζα

**Ἔναρξη: Σάββατο 4 Ἀπριλίου 2009, 9:30 π.μ.,
Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας (Μελισσιάτικα)**

Κύριος εἰσηγητής:

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ – Δρ Θεολογίας, Συντονιστῆς τῆς Ἀκαδημίας
Θεολογικῶν Σπουδῶν

Στὴν Στρόγγυλη Τράπεζα συμμετέχουν:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΛΗΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ – Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
Ἀθηνῶν

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΛΕΤΣΗΣ – Καθηγητῆς Τμήματος Ὁρθοδόξου Θεολογίας
Πανεπιστημίου Μονάχου

π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΛΛΙΑΚΜΑΝΗΣ – Καθηγητῆς Τμήματος Θεολογίας ΑΠΘ

ΜΕΛΕΤΗΣ ΜΕΛΕΤΙΑΔΗΣ – Ποιμένας Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας Βόλου

3

Ἐκκλησία καὶ πολιτισμός

Διεθνὲς Συνέδριο (μὲ ταυτόχρονη μετάφραση
στὰ ἑλληνικὰ καὶ ἀγγλικά)

**7-10 Μαΐου 2009, Ἐναρξη: Πέμπτη 7 Μαΐου, 6:30 μ.μ.,
Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας (Μελισσιάτικα)**

Εἰσηγητές:

Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
(Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο)

Ἡ τέχνη τῶν Ἑλλήνων ὡς διαχρονικὴ πολιτισμικὴ ἔκφραση

Σεβ. Μητροπολίτης Νιγηρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
(Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας)

Πολιτισμὸς καὶ Ἱεραποστολή

Θεοφ. Ἐπίσκοπος Δυτικῆς Ἀμερικῆς κ. ΜΑΞΙΜΟΣ (Ἐκκλησία τῆς
Σερβίας) – Καθηγητὴς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Βελιγραδίου

Ἡ πατερικὴ Χριστολογία στὸν μεταμοντέρνο κόσμο;

Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ
(Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος)

Τὰ ἄρρητα ρήματα καὶ τὰ κτιστὰ ρήματα καὶ νοήματα.

Ἦτοι, ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ θεολογικοὶ ὄροι ἢ οἱ γλῶσσες τῶν ἀνθρώπων

π. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΘΩΜΑΣ – Καθηγητὴς στὸ Ὁρθόδοξο Θεολογικὸ
Ἰνστιτοῦτο Ἁγίου Σεργίου Παρισίων, Ἐκλεγμένος Καθηγητὴς Θεολογικῆς
Σχολῆς Ἀθηνῶν

Ἡ κουλτουραλιστικὴ διολίσθηση σὲ ἐκκλησιαστικὸ ἐπίπεδο: ἀπὸ τὴν «Πρώτη» στὴν Τρίτη Ρώμη

π. ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΜΠΕΡΙΔΗΣ – Διδάσκων στὸ Concordia University
(Μόντρεαλ)

Ἡ ἐμφάνιση τῆς ἔθνο-θεολογίας καὶ ἡ ἐκκοσμίκευση τῆς ἔσχατολογίας στὶς παραμονὲς τοῦ 1821

π. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΘΡΕΛΟΣ – Πτυχιούχος Φιλολογίας και Θεολογίας,
Dr King's College (London), ἐφημέριος Ι. Ναοῦ Ἁγίας Σοφίας Ντράφι, Ι.
Μητροπόλεως Μεσογαίας

Ἡ τυπολογία τῶν σχέσεων χριστιανισμοῦ καὶ πολιτισμοῦ κατὰ τὸν Η. Richard Niebuhr καὶ ἡ σύγχρονη Ὁρθόδοξη θεολογία

π. HYACINTHE DESTIVELLE – Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Σπουδῶν *Istina*
(Παρίσι)

Ἐκκλησία καὶ πολιτισμὸς στὴν ρωσικὴ θεολογικὴ σκέψη τῶν ἀρχῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνα καὶ στὴν ρωμαιοκαθολικὴ «nouvelle théologie» τῶν μέσων τοῦ 20οῦ αἰῶνα

Αἰδ. GEORGE HUNSINGER – Καθηγητὴς στὸ *Princeton Theological
Seminary*

Ἡ εὐχαριστιακὴ μεταμόρφωση τοῦ πολιτισμοῦ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣ – ἐπ. Καθηγητὴς Ἑλληνικοῦ Ἀνοικτοῦ
Πανεπιστημίου

Θεολογία τοῦ πολιτισμοῦ ἢ θεολογικὴ λειτουργία τοῦ πολιτισμοῦ;

DANIEL AYUCH – Καθηγητὴς στὸ Ἰνστιτοῦτο Ὁρθόδοξης Θεολογίας
«Ἁγίου Ἰωάννης Δαμασκηνός» τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ *Balamand* (Λίβανος)

Εὐαγγέλιο καὶ πολιτισμὸς

ALEXANDER BODROV – Πρύτανης τοῦ *St Andrew's Biblical Theological
Institute* (Μόσχα)

Ὁ διάλογος Θεολογίας καὶ Πολιτισμοῦ στὴ σύγχρονη Ρωσία

JEAN-FRANÇOIS COLOSIMO – Καθηγητὴς στὸ Ὁρθόδοξο Θεολογικὸ
Ἰνστιτοῦτο τοῦ Ἁγίου Σεργίου, Γεν. Διευθυντὴς τῶν ἐκδόσεων
τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Ἐπιστημονικῆς Ἔρευνας τῆς Γαλλίας (Παρίσι)

Ὁρθοδοξία καὶ παγκοσμιοποίηση: μίᾱ χαμένη εὐκαιρία;

AMAL DIBO – *American University of Beirut* (Λίβανος)

Χριστιανισμὸς καὶ Ἀραβικότητα

OLGA LOSSKY – Συγγραφέας (Παρίσι)

**Τοπική έκφραση και οικουμενικότητα στη γαλλική
Ὁρθοδοξία τοῦ 20οῦ αἰῶνα**

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΟΣΧΟΣ – Λέκτωρ Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν

**Ἐκκλησία και πολιτισμὸς στοὺς πρώτους χριστιανικοὺς
αἰῶνες**

ΝΙΚΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ – ἐπ. Καθηγήτρια Τμήματος Θεολογίας ΑΠΘ

**Ἐκκλησία και τοπικὲς παραδόσεις στὸ πλαίσιο
τῆς Ἱεραποστολῆς. Τὸ αἶτημα τοῦ ἐγκεντρισμοῦ στὸν
πολιτισμὸ (inculturation)**

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΕΡΟΣ – Δρ Θεολογίας, πρ. Γενικὸς Διευθυντῆς
Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης

**Ἐ «διάλογος τῶν πολιτισμῶν», ὁ πολιτισμὸς
τοῦ διαλόγου και ἡ διαλογικὴ μαρτυρία
τῆς Ἐκκλησίας**

RADU PREDĂ – Ἀν. Καθηγητῆς στὴν Ὁρθόδοξη Θεολογικὴ
Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Babeș-Bolyai (Cluj-Napoca)
και Διευθυντῆς τοῦ The Romanian Institute for Inter-Orthodox,
Inter-Confessional and Inter-Religious Studies (INTER)

**Ἡ Ὁρθοδοξία και οἱ πολιτιστικὲς τῆς «ἐκφράσεις».
Μιὰ διαφορετικὴ παγκοσμιοποίηση**

π. ALEXANDER RENTEL – ἐπ. Καθηγητῆς Ὁρθοδόξου Θεολογικοῦ
Σεμιναρίου Ἁγίου Βλαδιμήρου (Νέα Ὑόρκη)

**«Γιὰ νὰ μεταμορφῶσει, ὄχι γιὰ νὰ συμμορφῶσει»:
ὁ κόσμος, ὁ πολιτισμὸς και ἡ χριστιανικὴ Λειτουργία**

KONSTANTIN SIGOV – Διευθυντῆς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ἐρευνητικοῦ
Ἀνθρωπιστικοῦ Κέντρου τοῦ Πανεπιστημίου Kyiv-Mohyla Academy (Κίεβο,
Οὐκρανία),

**Πίστη, πολιτισμὸς και πανεπιστήμιο
στὶς μετα-κομμουνιστικὲς κοινωνίες.**

Ἐ ἔξευρωπαϊσμὸς ὡς ἕνα νέο στάδιο τοῦ ἀφελληνισμοῦ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ-ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ – Άν. Καθηγητής Τμήματος
Θεολογίας ΑΠΘ

**Τό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ πολιτισμὸς
τῆς σάρκωσης**

MARIYAN BOGOEV STOJADINOV – Καθηγητής Πανεπιστημίου Βέλικο
Τίρνοβο (Βουλγαρία)

**Κοινότητα καὶ Κοινωνία. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος
ἀνάμεσα στὸν πολιτισμὸ τοῦ ἀτομικισμοῦ
καὶ τὴν κοινωνία τῆς Ἐκκλησίας**

ELIZABETH THEOKRITOFF – Δρ Θεολογίας, Μεταφράστρια

**Ἡ Ὁρθοδοξία στὴ Δύση. Παράδειγμα ἐγκεντρισμοῦ
στὸν πολιτισμὸ ἢ παράδειγμα παραμόρφωσης;**

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ – Δρ Θεολογίας, Συντονιστὴς τῆς Ἀκαδημίας
Θεολογικῶν Σπουδῶν

**Ἡ σχέση Ἐκκλησίας καὶ πολιτισμοῦ καὶ ἡ διαλεκτικὴ
Ἱστορίας καὶ Ἑσχατολογίας**

**Πληροφορίες καὶ δηλώσεις συμμετοχῆς
στὴ Γραμματεία τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν:**

τηλ.: 24210-93572, 93573

e-mail: info@acadimia.gr

4

Βιβλική Θεολογία τῆς ἀπελευθέρωσης, Πατερική Θεολογία καὶ οἱ ἀμφιθυμίες τῆς νεωτερικότητας σὲ ὀρθόδοξη καὶ οἰκουμενικὴ προοπτικὴ

Μεταπτυχιακὸ Σεμινάριο ποὺ διοργανώνεται σὲ συνεργασία μὲ τὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Χαϊδελβέργης καὶ τὸ Τμῆμα Θεολογίας ΑΠΘ.

(Τὸ σεμινάριο προορίζεται γιὰ μεταπτυχιακοὺς φοιτητὲς ποὺ ἔχουν ἤδη δηλώσει συμμετοχὴ. Γιὰ τὴ συμμετοχὴ τρίτων στὸ σεμινάριο αὐτὸ ἀπαιτεῖται προηγούμενη συνεννόηση μὲ τὴ Γραμματεία τῆς Ἀκαδημίας.)

28-30 Μαΐου 2009,

Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας (Μελισσιάτικα)

Συμμετέχουν μὲ εισηγήσεις:

URLICH DUCHROW – Καθηγητὴς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Χαϊδελβέργης

ΠΕΤΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ – Καθηγητὴς καὶ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Θεολογίας ΑΠΘ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΟΥ – Καθηγητὴς Τμήματος Θεολογίας ΑΠΘ

ΣΤΕΛΙΟΣ ΤΣΟΜΠΑΝΙΔΗΣ – Λέκτωρ Τμήματος Θεολογίας ΑΠΘ

ΘΑΝΑΣΗΣ Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ – Δρ Θεολογίας, Ἀρχισυντάκτης περιοδικοῦ Σύναξη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΑΛΤΣΑΣ – Δρ τῆς *École Pratique des Hautes Études* καὶ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, καθηγητὴς Δ.Ε.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ – Δρ Θεολογίας, Συντονιστὴς τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν

Τὸ Σεμινάριο πραγματοποιεῖται μὲ τὴ συνεργασία καὶ οἰκονομικὴ στήριξη τῆς Νομαρχιακῆς Αὐτοδιοίκησης Μαγνησίας.

5

Μπροστά στις σύγχρονες ανάγκες του Μαθήματος των Θρησκευτικών: Βελτιώνουμε τη διδακτική μας πράξη

Πρόγραμμα επιμόρφωσης θεολόγων εκπαιδευτικών.

Κύκλος πέντε επιμορφωτικών συναντήσεων στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, 14 και 21 Φεβρουαρίου, 7 και 21 Μαρτίου, 11 Ἀπριλίου 2009, 9:30 π.μ.-5:30 μ.μ.

Ἐπιμορφωτές:

ΟΛΓΑ ΓΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ – Δρ Θεολογίας, Συγγραφέας σχολικοῦ ἔχειριδίου *Θρησκευτικῶν Α΄ Γυμνασίου*

ΠΗΓΗ ΚΑΖΛΑΡΗ – πρ. Σχολικὴ Σύμβουλος Θεολόγων, Συγγραφέας σχολικοῦ ἔχειριδίου *Θρησκευτικῶν Α΄ Γυμνασίου*

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΠΑΡΛΟΣ – Master Θεολογίας ΑΠΘ, Διευθυντὴς Σχολείου Δεύτερης Εὐκαιρίας Λάρισας, Συγγραφέας σχολικοῦ ἔχειριδίου *Θρησκευτικῶν Β΄ Γυμνασίου*

ΒΑΣΩ ΓΩΓΟΥ – Θεολόγος-Φιλολόγος, Ἐκπαιδευτικὸς Πολιτισμικῆς καὶ Αἰσθητικῆς Ἀγωγῆς στὸ Σχολεῖο Δεύτερης Εὐκαιρίας Λάρισας

Περιορισμένος ἀριθμὸς θέσεων. Θὰ τηρηθεῖ σειρά προτεραιότητας μετὰ βάση τὶς δηλώσεις συμμετοχῆς.

Πληροφορίες καὶ δηλώσεις συμμετοχῆς:

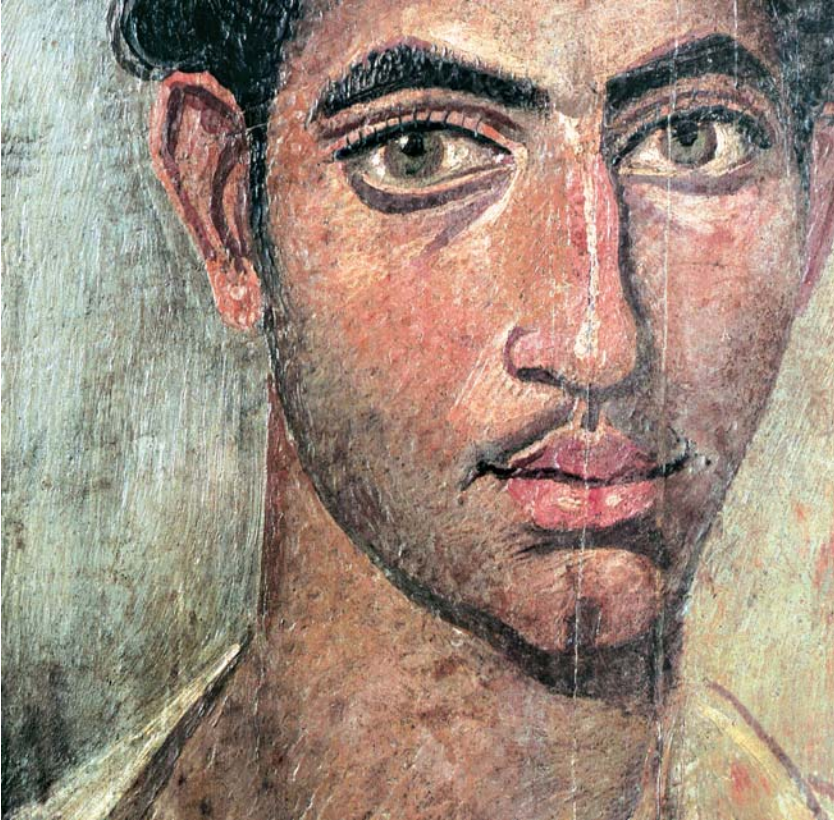
www.acadimia.gr

info@acadimia.gr

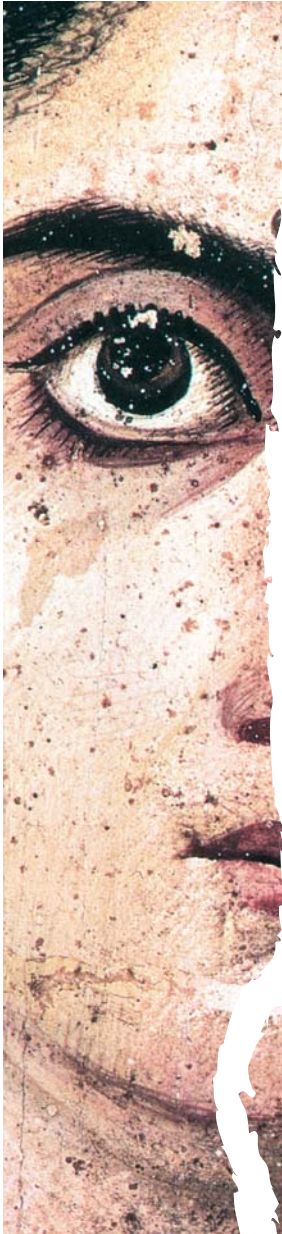
chrparissi@acadimia.gr

τηλ.: 24210-93572, 24210-93573

fax: 24210-77115

Ἡ Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν λειτουργεῖ ὡς ἓνα ἀνοιχτὸ ἔργαστήρι σκέψης καὶ διαλόγου τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὴν διανόηση καὶ τὴν κοινωνία, δίχως ἀμυντικὰ ἀντανακλαστικὰ ἢ ἀπολογητικὴ διάθεση, ὀργανώνοντας μετὰ τὴν μορφή τοῦ ἀνοιχτοῦ πανεπιστημίου ἐτήσιους θεματικούς κύκλους σπουδῶν, διεθνῆ σεμινάρια, συνέδρια καὶ ἐκδόσεις. Πάγια ἐπιδίωξη τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν στάθηκε ἡ συνεργασία καὶ ἡ σύμπραξη μετὰ ἄλλους φορεῖς, ἢ ἀπὸ κοινοῦ συζήτηση, μετὰ πνεῦμα σεβασμοῦ στὴν ἑτερότητα τοῦ καθενός, τῶν μεγάλων προβλημάτων τοῦ καιροῦ μας. Ἔτσι ἡ Ἀκαδημία συνεργάστηκε μετὰ φορεῖς ὅπως τὸ Boston Theological Institute, τὸ Γαλλικὸ Ἰνστιτοῦτο Ἀθηνῶν, τὸ Drury University,

τὸ Τμήμα Ὁρθοδόξου Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου, τὸ Οἰκουμενικὸ Ἰνστιτούτο τοῦ Bossey καὶ τὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν, τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτούτο, τὴ Διακοινοβουλευτικὴ Συνέλευση Ὁρθοδοξίας, τὸν Σύνδεσμο Ὁρθοδόξων Γυναικῶν Εὐρώπης, τὸ Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν Μέσης Ἀνατολῆς (MECC), τὸ Οἰκουμενικὸ Συμβούλιο Νέων τῆς Εὐρώπης (EYCE), τὴν Παγκόσμια Χριστιανικὴ Φοιτητικὴ Ὁμοσπονδία (WCSF), τὸ Εὐρωπαϊκὸ Μουσουλμανικὸ Φόρουμ Νεανικῶν καὶ Φοιτητικῶν Ὁργανώσεων (FEMYSO), τὸ Δημοτικὸ Κέντρο Ἱστορίας Βόλου, τὴν ἐφημερίδα *Ἡ Θεσσαλία* τοῦ Βόλου, τὸ κορυφαῖο περιοδικὸ σπουδῆς στὴ λογοτεχνία *Νέα Ἐστία*, τὸ θεολογικὸ περιοδικὸ *Σύναξη*, τὸ περιοδικὸ *Ἀναλόγιον* τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κοζάνης, τὶς ἐκδόσεις Καστανιώτης, Ἀρμός, Ἰνδικτος καὶ Ἐστία, καθιστώντας ἔτσι τὸν Βόλο καὶ τὴ Μητρόπολη Δημητριάδος τόπο συνάντησης καὶ διαλόγου.

Κατὰ τὰ παρελθόντα ἀκαδημαϊκὰ ἔτη ἡ Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν μελέτησε θέματα ὅπως: «Ἐκκλησία καὶ Ἐσχατολογία», «Ὁρθοδοξία καὶ Νεωτερικότητα», «Ἰσλὰμ καὶ Φονταμενταλισμὸς-Ὁρθοδοξία καὶ Παγκοσμιοποίηση», «Ὁρθοδοξία καὶ Ἐτερότητα», «Φύλο καὶ Ἐθρῆσκεία-Ἡ θέση τῆς γυναίκας στὴν Ἐκκλησία», «Γυναῖκες καὶ ἐθρῆσκείες: τὸ πρόβλημα τῆς βίας καὶ τοῦ φονταμενταλισμοῦ», «Θεολογία καὶ Λογοτεχνία», «Θεολογία καὶ σύγχρονη Ναοδομία», «Ὁρθοδοξία καὶ Παιδεία. Τὰ Ἐθρῆσκευτικὰ ὡς μάθημα ταυτότητας καὶ πολιτισμοῦ», «Ὁρθοδοξία καὶ Πολυπολι-

τισμικότητα», «Ἡ συμμετοχὴ τῶν λαϊκῶν στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας», «Ἀναταράξεις στὴ μεταπολεμικὴ θεολογία. Ἡ “Θεολογία τοῦ ’60”», «Κράτος καὶ Ἐκκλησία», «Ὁρθοδοξία καὶ Ἰσλάμ-Τὸ Ἰσλάμ στὴν Εὐρώπη», «Ὁρθοδοξία, παράδοση καὶ Ἱστορία», «Wittgenstein καὶ ἀποφατικὴ θεολογία», «Συγχώρηση, Καταλλαγὴ καὶ Εἰρήνη», «Εὐχαριστία, Ἐκκλησία, Κόσμος», «Ἡ συμμετοχὴ τῶν Ὁρθοδόξων γυναικῶν στὴν Οἰκουμενικὴ κίνηση», κ.ἄ.

Καρπὸς τῆς παραπάνω προσπάθειας εἶναι ἡ ἔκδοση καὶ κυκλοφορία ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία τῶν τίτλων: Ἐκκλησία καὶ Ἐσχατολογία, σὺς ἐκδόσεις Καστανιώτη (2003), Ἰσλάμ καὶ Φονταμενταλισμὸς-Ὁρθοδοξία καὶ Παγκοσμιοποίηση, Φύλο καὶ Θρησκεία-Ἡ θέση τῆς γυναίκας στὴν Ἐκκλησία, σὺς ἐκδόσεις Ἰνδικτος (2004), Θρησκεία καὶ Λογοτεχνία (Α΄ καὶ Β΄ μέρος), στὸ περιοδικὸ Νέα Ἔστια (Μάρτιος 2004 καὶ Μάρτιος 2005 ἀντίστοιχα), Ἡ ὀρθόδοξη θεολογία στὸν 21ο αἰῶνα (τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Διοκλείας Κάλλιστου Ware), σὺς ἐκδόσεις Ἰνδικτος (2005), Ὁρθοδοξία καὶ Νεωτερικότητα. Προλεγόμενα (τοῦ Παντελῆ Καλαϊτζίδη), καθὼς καὶ τὸν ὁμώνυμο συλλογικὸ τόμο ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις Ἰνδικτος (2007), Ἀναταράξεις στὴ μεταπολεμικὴ θεολογία. Ἡ «Θεολογία τοῦ ’60» (Ἰνδικτος, 2009), ἐνῶ στὴ συνέχεια ἀναμένεται καὶ ἡ ἔκδοση τῶν λοιπῶν τόμων μὲ τὶς ἐργασίες τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη καὶ μὲ θέματα ὅπως: «Ὁρθοδοξία καὶ Πολυπολιτισμικότητα», «Ἡ συμμετοχὴ τῶν λαϊκῶν στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας», «Κράτος καὶ Ἐκκλησία», κ.ἄ.

Για τὸ ἀκαδημαϊκὸ ἔτος 2008-09, ἡ ᾿Ακαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν, συνεχίζοντας τὴν παράδοση τῶν ἐπίκαιρων ἀλλὰ καὶ ὑψηλοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου διοργανώσεων ποὺ ἔχει καθιερώσει, διοργανώνει μεγάλο Διεθνὲς Συνέδριο μὲ θέμα: «᾿Εκκλησία καὶ Πολιτισμός», ἓνα θέμα ποὺ ἔρχεται διαρκῶς στὸ προσκήνιο, καθὼς ἀφορᾶ στὴν ἴδια τὴν ταυτότητα καὶ αὐτοσυνειδησία τῆς ᾿Εκκλησίας καὶ τῆ σωτηριώδη σχέση της μὲ τὸν κόσμο. Παράλληλα ἔχουν προγραμματιστεῖ διάφορα ἐπὶ μέρους συνέδρια, σεμινάρια, ἡμερίδες, βιβλιοπαρουσιάσεις καὶ ἐπιμορφωτικὰ σεμινάρια ὅπου ἡ ᾿Ακαδημία θὰ ἀσχοληθεῖ μὲ θέματα ὅπως: «Ὁ Νέος Συναξαριστὴς τῆς ᾿Ορθοδόξου ᾿Εκκλησίας», «Ἡ θέση τῆς θρησκείας στὸν δημόσιο χῶρο», «Ἡ θεολογία τῆς εἰρήνης στὴν ᾿Ορθοδοξία», «Ζητήματα ἀνανέωσης καὶ μεταρρύθμισης», «Βιβλικὴ θεολογία τῆς ἀπελευθέρωσης, Πατερικὴ θεολογία καὶ οἱ ἀμφιθυμίες τῆς Νεωτερικότητας», ἐνῶ προετοιμάζει ἐπιμορφωτικὸ σεμινάριο γιὰ τοὺς θεολόγους τῆς Δ.Ε. μὲ θέμα: «Μπροστὰ στὶς σύγχρονες ἀνάγκες τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν: Βελτιώνουμε τὴ διδακτικὴ μας πράξη».

Τέλος, ἡ Ι. Μητρόπολη Δημητριάδος, σὲ συνεργασία μὲ τὴν ᾿Ακαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν καὶ τὸ Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας, ἔχουν δημιουργήσει στὸ διαδίκτυο ᾿Ορθόδοξη ψηφιακὴ θεολογικὴ βιβλιοθήκη (www.imdlibrary.gr), μὲ ἐλεύθερη πρόσβαση σὲ βιβλία, ἐπιστημονικὰ θεολογικὰ περιοδικὰ, συλλογικοὺς τόμους, ἐπετηρίδες, μονογραφίες καὶ θεολογικὰ δοκίμια, μὲ περιλήψεις τῶν ἔργων αὐτῶν στὰ ἑλληνικά, ἀγγλικά καὶ γαλλικά, καὶ μὲ συνδέσεις (links) μὲ ἄλλες διαδικτυακὲς βιβλιοθήκες καὶ ἰστοσελίδες.

Άπο τις έκδόσεις Ἰνδικτος κυκλοφοροῦν:

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΔΙΟΚΛΕΙΑΣ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ WARE, Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟΝ 21^ο ΑΙΩΝΑ

Ἐνῶ τὸν 20^ο αἰῶνα τὸ πρωταρχικὸ πρόβλημα τῆς θεολογίας ἦταν τὸ ἐκκλησιολογικὸ, τὸ πρόβλημα τῆς ταυτότητας καὶ τῆς φύσης τῆς Ἐκκλησίας, τὸν 21^ο αἰῶνα –ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ταχύτατων καὶ ραγδαίων ἐξελίξεων στὸ πεδίο τῆς βιοτεχνολογίας, τῆς γενετικῆς μηχανικῆς καὶ τῆς πληροφορικῆς– τὸ πρόβλημα ποῦ κατεξοχὴν θὰ ἀπασχολήσει τὴν ὀρθόδοξη θεολογία θὰ εἶναι τὸ ἀνθρωπολογικὸ.

ΙΣΛΑΜ ΚΑΙ ΦΟΝΤΑΜΕΝΤΑΛΙΣΜΟΣ – ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ (ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ)

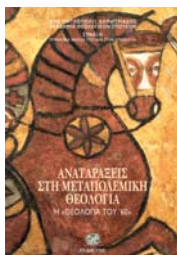
Ἡ δράση τοῦ πολιτικοῦ Ἰσλάμ καὶ οἱ ἀντιδράσεις πολλῶν ὀρθόδοξων χριστιανῶν ἔναντι τῆς παγκοσμιοποίησης, μᾶς κάνουν νὰ σκεφτοῦμε ὅτι παρὰ τις σημαντικὲς διαφορὲς τους, τόσο ἡ Ὀρθοδοξία ὅσο καὶ τὸ Ἰσλάμ, ποῦ ἀντιμετωπίζουν σήμερα τὸ δίλημμα «φονταμενταλισμὸς ἢ παγκοσμιοποίηση;», στὴν οὐσία βρίσκονται νὰ μὴν ἔχουν ἐπιλύσει (γιὰ διαφορετικοὺς λόγους ἢ κάθε πλευρᾷ) τὸ ζήτημα τῆς σχέσης τους μὲ τὴ νεωτερικότητα.

ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ – Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ)

Μιά σοβαρὴ θεολογικὴ σπουδὴ –καὶ ἐν πολλοῖς αὐτοκριτικὴ συζήτηση– γιὰ τὸ ὅλο φάσμα τῆς στάσης τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας καὶ παράδοσης στὸ κρίσιμο θέμα τῆς θέσης τῆς γυναίκας στὴν Ἐκκλησία: ἀπὸ τὴ ριζοσπαστικὴ ἀμφισβήτηση καὶ ὑπέρβαση τῶν κάθε μορφῆς διακρίσεων (ἄρα καὶ αὐτῶν μὲ βάση τὸ φύλο) ἕως τὴν ὑποτίμηση καὶ τὴν ἱεραρχικὴ ὑπαγωγή τῆς γυναίκας στὸν ἄνδρα.

1. ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ & ΝΕΩΤΕΡΙΚΟΤΗΤΑ (ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ)

2. ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ: ΠΑΝΤΕΛΗ ΚΑΛΑΤΖΙΑΔΗ

Ἡ Ὁρθοδοξία σταμάτησε πρὶν τὴ νεωτερικότητα; Ἔχει ἀποδεχθεῖ ἡ Ὁρθοδοξία τὸ κεκτημένο τῆς νεωτερικότητας καὶ τὶς συνέπειές του στὸ κοινωνικὸ καὶ πολιτισμικὸ πεδίο; Εἶναι συμβατὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ ὀρθόδοξο ἦθος, καὶ σὲ ποιοὺ βαθμὸ ἡ ἀνάδυσή τοῦ ὑποκειμένου παραπέμπει ὑποχρεωτικὰ στὴν ἀτομοκρατία καὶ τὴν ἀκύρωση τῶν σχέσεων κοινωνίας; Ὁρθοδοξία καὶ Διαφωτισμὸς εἶναι κατ' ἀνάγκη μεγέθη ἀλληλοαποκλειόμενα; Ποιὸς ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας στὴν ἐποχὴ τῆς μετανεωτερικότητας καὶ τῆς πολυπολιτισμικότητας; Τί εἶναι ἐν τέλει ἡ Ὁρθοδοξία: θρησκεία τοῦ παρελθόντος καὶ ἀγώνας γιὰ τὴ διατήρηση «ἱστορικῶν προνομίων» ἢ πρόταση ζωῆς γιὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον;

ΑΝΑΤΑΡΑΞΕΙΣ ΣΤΗ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ – Η «ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ '60» (ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ)

Πρακτικὰ Συνεδρίου γιὰ τὴ «Θεολογία τοῦ '60» ποὺ διοργανώθηκε στὸν Βόλο τὸ 2005 ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν καὶ τὸ περιοδικὸ *Σύναξη*. Μὲ τὸν συλλογικὸ αὐτὸ τόμο ἐπιχειρεῖται, γιὰ πρώτη φορὰ, μιὰ πολυεπίπεδη, συνθετικὴ ἀλλὰ καὶ κριτικὴ ἀξιολόγηση τῆς προσφορᾶς καὶ τῶν ἀναζητήσεων μιᾶς ὀλόκληρης θεολογικῆς γενιᾶς ποὺ σφράγισε τὴν πορεία τῆς σύγχρονης θεολογίας στὴν Ἑλλάδα.

Περιοδικὸ *Νέα Ἔστια*

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ (ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ)

Α' καὶ Β' μέρος,

Μάρτιος 2004 καὶ Μάρτιος 2005, ἀντίστοιχα.

- * Ἀναμένεται ἡ ἔκδοσις τῶν λοιπῶν τόμων μὲ τὶς ἐργασίες τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη καὶ μὲ θέματα ὅπως: Ὁρθοδοξία καὶ Πολυπολιτισμικότητα, Ἡ συμμετοχὴ τῶν λαϊκῶν στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, Κράτος καὶ Ἐκκλησία, κ.ἄ.